

ประกาศกระทรวงการคลัง
เรื่อง การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน^๑

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๒๕ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๕) และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกประกาศเป็นคำสั่งทั่วไปไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๔

(๒) ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๓๖

(๓) ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗

ข้อ ๒^๒ การส่งหรือนำเงินตราที่เป็นธนบัตรและเหรียญกษาปณ์ออกนอกประเทศตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้ ให้สามารถดำเนินการได้เป็นการทั่วไปโดยไม่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามข้อ ๙ แห่งกฎกระทรวง

(๑) การส่งหรือนำเงินตราออกนอกประเทศโดยนิติบุคคลรับอนุญาตที่มีใช้บริษัทรับอนุญาตหรือโดยธนาคารในต่างประเทศ ในจำนวนไม่เกินมูลค่าของเงินตราหรือเงินตราต่างประเทศที่ธนาคารในต่างประเทศนั้นส่งหรือนำเข้ามาเพื่อแลกหรือขายเป็นเงินตราที่เป็นธนบัตรและเหรียญกษาปณ์ที่จะส่งหรือนำออกนอกประเทศดังกล่าว

(๒) การส่งหรือนำเงินตราออกนอกประเทศไปยังสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐประชาชนจีน (เฉพาะมณฑลยูนนาน) และประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย ในจำนวนไม่เกิน สองล้านบาท

(๓) การส่งหรือนำเงินตราออกนอกประเทศโดยนิติบุคคลรับอนุญาตที่มีใช้บริษัทรับอนุญาตหรือโดยธนาคารในต่างประเทศที่ตั้งอยู่ในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐประชาชนจีน (เฉพาะมณฑลยูนนาน) และประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย สำหรับเงินตราที่ถอนจากบัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศของธนาคารในต่างประเทศนั้นในจำนวนเกินกว่าที่กำหนดใน (๒) เพื่อส่งหรือนำกลับไปยังประเทศดังกล่าวที่ธนาคารในต่างประเทศนั้นตั้งอยู่

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑/ตอนพิเศษ ๓๗ ง/หน้า ๗/๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗

^๒ ข้อ ๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน (ฉบับที่ ๑๐)

(๔) การส่งหรือนำเงินตราออกนอกประเทศนอกจากกรณีที่กำหนดใน (๑) และ (๒) ในจำนวนไม่เกินห้าหมื่นบาท

ทั้งนี้ การส่งหรือนำเงินตราออกนอกประเทศตาม (๑) และ (๓) ให้ผู้ส่งหรือนำเงินออก และนิติบุคคลรับอนุญาตปฏิบัติเกี่ยวกับหนังสือถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรรวมทั้งการรับรองว่าเป็นเงินตราตาม (๑) และ (๓) จริง ตามที่เจ้าพนักงานกำหนดไว้เพื่อการได้รับอนุญาตเป็นการทั่วไปนั้นด้วยแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓^๓ ให้ชื่อ ชายทองคำในประเทศได้ รวมถึงการซื้อหรือขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่มีทองคำเป็นสินค้าหรือมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทองคำที่กระทำทั้งในและนอกศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ไม่ว่าจะกระทำโดยตรงหรือนานายหน้า ตัวแทนหรือโดยวิธีการอื่นใด และไม่ว่าจะมีการส่งมอบหรือไม่ส่งมอบซึ่งทองคำที่ชื้อขายนั้น ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

การซื้อหรือขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าในประเทศที่มีตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทองคำที่กระทำนอกศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานกำหนดให้ชื่อ ชายทองคำในต่างประเทศได้ เว้นแต่การซื้อหรือขายทองคำล่วงหน้าทุกประเภท รวมถึงการซื้อหรือขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่มีทองคำเป็นสินค้าหรือมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทองคำ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานกำหนด

ข้อ ๔ การส่งออกนอกประเทศซึ่งของตามเงื่อนไขต่อไปนี้ ไม่ต้องจัดให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศ ตามข้อ ๑๖ แห่งกฎกระทรวง

- (๑) ตัวอย่างสินค้า
- (๒) ของใช้ส่วนตัวของผู้เดินทางไปต่างประเทศ
- (๓) ภาชนะหรือสิ่งอื่นใดสำหรับใช้บรรจุของทุกชนิดที่วางเปล่าส่งออกไปเพื่อบรรจุสิ่งของนำกลับเข้ามา หรือที่ได้ใช้บรรจุของเข้ามาแล้วส่งกลับคืนออกไป หรือที่ได้ใช้บรรจุของส่งออกไปแล้วจะนำกลับเข้ามาภายหลัง รวมตลอดทั้งแกนเปล่าด้วย
- (๔) फिल्मที่ถ่ายบันทึกภาพแล้ว เพื่อทำการล้างแล้วจะนำกลับเข้ามาในภายหลัง หรือฟิล์มภาพยนตร์ตลอดจนภาพโฆษณาที่นำเข้ามาฉายตามโรงมหรสพหรือสถานีโทรทัศน์ชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้วส่งกลับคืนออกไป
- (๕) ชิ้นส่วนอะไหล่และอุปกรณ์เครื่องบินที่ไม่มีการซื้อเงินตราต่างประเทศส่งออกไปชำระซึ่งสำนักงานสาขาของบริษัทการบินต่างประเทศจัดส่งออกไปยังสำนักงานใหญ่
- (๖) ของที่นำเข้ามาโดยไม่มีการชำระเงิน แล้วส่งกลับออกไปภายในระยะเวลาที่ได้ทำสัญญาไว้กับกรมศุลกากร
- (๗) ของที่ส่งกลับคืนออกไปในกรณีที่ของนั้นถูกส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศแล้วนำกลับเข้ามาเพื่อซ่อมแซมโดยไม่มีค่าตอบแทนการซ่อมแซม

^๓ ข้อ ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน (ฉบับที่ ๓)

(๘) เครื่องอุปโภคบริโภคที่ส่วนราชการ องค์การของรัฐ องค์การของรัฐบาล หรือ รัฐวิสาหกิจส่งหรือนำออกไปใช้ในราชการหรือกิจการระหว่างปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานนอกประเทศ แล้วแต่กรณี

(๙) ของที่ส่วนราชการ องค์การของรัฐ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจส่งหรือนำออกไปแสดงหรือซ่อมแซมและจะนำกลับเข้ามาภายหลัง

(๑๐) ของที่ส่วนราชการ องค์การของรัฐ องค์การของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หรือ สภากาชาดไทยบริจาคเพื่อการกุศลแก่ผู้รับในต่างประเทศ

(๑๑) ของที่พนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรพอใจว่านำเข้ามาเป็นการชั่วคราวเพื่อแสดงในงานสาธารณะที่เปิดให้ประชาชนดูได้ทั่วไป หรือนำเข้ามาเพื่อใช้ในการประชุมระหว่างประเทศ

(๑๒) ของที่ใช้ในการเจาะสำรวจทรัพยากรธรณีที่บริษัทต่างประเทศ ซึ่งได้รับสัมปทานจากรัฐบาลไทยนำเข้ามาใช้ในประเทศ

(๑๓) น้ำมันที่เติมอากาศยานบินไปต่างประเทศ

(๑๔) ของที่ได้รับเอกสิทธิ์ทูต ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งองค์การสหประชาชาติ องค์การ หรือสถาบันระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิกส่งออก

(๑๕) ชิ้นส่วนอะไหล่และอุปกรณ์เรือขนส่งระหว่างประเทศที่พนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรพอใจว่าเป็นของผู้ประกอบการเดินเรือระหว่างประเทศหรือสาขา หรือตัวแทนของผู้ประกอบการดังกล่าว ส่งหรือนำออกเพื่อใช้ซ่อมแซมเรือที่ใช้ในกิจการขนส่งระหว่างประเทศของตน

(๑๖) ภาพยนตร์ ขาวและเหตุการณ์ต่าง ๆ หรือแถบบันทึกภาพและเสียงที่ได้บันทึกแล้วซึ่งส่งออกทางอากาศยาน

(๑๗) ของที่จำหน่ายในร้านค้าปลอดอากร ซึ่งผู้เดินทางไปต่างประเทศ ผู้เดินทางผ่าน หรือผู้ที่เข้ามาในราชอาณาจักรชั่วคราวระยะเวลาที่กำหนดในตัวเดินทางไปกลับหรือตัวเดินทางผ่าน แล้วแต่กรณี นำติดตัวออกไป

(๑๘) ของ รวมตลอดถึง เพชรพลอย เครื่องรูปพรรณทองคำและเครื่องรูปพรรณทองคำขาว ซึ่งผู้เดินทางผ่าน หรือผู้ที่เข้ามาในราชอาณาจักรชั่วคราวระยะเวลาที่กำหนดในตัวเดินทางไปกลับหรือตัวเดินทางผ่าน แล้วแต่กรณี นำติดตัวออกไป

(๑๙) ของนอกจากที่กำหนดใน (๑) ถึง (๑๘) ซึ่งส่งออกแต่ละครั้งมีมูลค่าต่ำกว่าหนึ่งล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา หรือเทียบเท่าตามอัตราตลาด

ข้อ ๔/๑๕ ของส่งออกนอกจากที่กำหนดในข้อ ๔ (๑) ถึง (๑๘) ตามเงื่อนไขต่อไปนี้ที่มีมูลค่าการส่งออกแต่ละครั้งตั้งแต่หนึ่งล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา หรือเทียบเท่าตามอัตราตลาดขึ้นไปไม่ต้องจัดให้ได้ว่าซึ่งเงินตราต่างประเทศตามข้อ ๑๖ แห่งกฎกระทรวง โดยผู้ส่งออกและนิติบุคคลรับอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่เจ้าพนักงานกำหนดเพื่อการได้รียกเว้นนั้นด้วย

๔ ข้อ ๔ (๑๙) แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน (ฉบับที่ ๙)

๕ ข้อ ๔/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน (ฉบับที่ ๙)

(๑) ของส่งออกนอกประเทศเพื่อซ่อมแซม ทดสอบ แสดงเผยแพร่ ชดเชยของที่
ชำรุดสูญหายหรือแลกเปลี่ยนกับของที่นำเข้ามาในประเทศ

(๒) ของที่เป็นการรับจ้างผลิตในส่วนที่เป็นค่าวัตถุดิบที่ผู้ว่าจ้างส่งเข้ามาให้

(๓) ของส่งออกที่มีการรับชำระค่าของส่งออกนั้นเป็นเงินบาทจากบัญชีเงินบาทของ
บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ

(๔) ของส่งออกไปยังสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามหรือประเทศที่มีพรมแดน
ติดต่อกับประเทศไทยที่มีการรับชำระค่าของที่ส่งออกไปนั้นเป็นเงินบาท

(๕) ของส่งออกที่ได้มีการนำเงินตราต่างประเทศหรือเงินบาทที่ได้รับเป็นค่าของที่
ส่งออกไปนั้นไปชำระให้แก่บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อ ๑๑ แห่งประกาศ
กระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่ตัวแทนรับอนุญาต ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗
และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยให้รวมถึงการชำระเงินแทนกิจการในเครือตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานกำหนดด้วย
ทั้งนี้ เจ้าพนักงานอาจกำหนดให้จัดให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศเฉพาะรายการใดรายการหนึ่งก็ได้

(๖) ของส่งออกที่ได้มีการนำเงินตราต่างประเทศหรือเงินบาทที่ได้รับเป็นค่าของที่
ส่งออกไปนั้นไปหักกลบกับคู่ค้าที่เป็นบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศรายเดียวหรือหลายราย ซึ่งในกรณี
คู่ค้าหลายรายได้มีการดำเนินการผ่านศูนย์หักกลบลบหนี้หรือศูนย์หักบัญชีในต่างประเทศ โดยภาระ
ผูกพันการชำระเงินที่จะนำมาหักกลบได้จะต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อ ๑๑ แห่งประกาศ
กระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่ตัวแทนรับอนุญาต ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗
และที่แก้ไขเพิ่มเติมและให้รวมถึงภาระผูกพันของกิจการในเครือตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานกำหนดด้วย
ทั้งนี้ เจ้าพนักงานอาจกำหนดไม่ให้นำรายการใดรายการหนึ่งมาหักกลบก็ได้

ข้อ ๔/๒^๖ กรณีดังต่อไปนี้ เมื่อจัดให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศตามข้อ ๑๖ แห่ง
กฎกระทรวงแล้วให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขายหรือฝากเงินตราต่างประเทศนั้นกับนิติบุคคลรับอนุญาตได้
โดยผู้ส่งออกและนิติบุคคลรับอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่เจ้าพนักงาน
กำหนดเพื่อการได้รับยกเว้นนั้นด้วย

(๑) กรณีที่มีการโอนเงินตราต่างประเทศนั้นไปชำระให้แก่บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอก
ประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อ ๑๑ แห่งประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่
ตัวแทนรับอนุญาต ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) กรณีที่มีการโอนเงินตราต่างประเทศนั้นไปชำระยอดสุทธิที่เกิดจากการหักกลบ
กับคู่ค้าที่เป็นบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศหลายรายผ่านศูนย์หักกลบลบหนี้หรือศูนย์หักบัญชีใน
ต่างประเทศโดยภาระผูกพันการชำระเงินที่จะนำมาหักกลบได้จะต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อ ๑๑
แห่งประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่ตัวแทนรับอนุญาต ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม
พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ เจ้าพนักงานอาจกำหนดไม่ให้นำรายการใดรายการหนึ่งรวม
เป็นยอดสุทธิของการหักกลบที่จะโอนไปชำระก็ได้

(๓) กรณีที่มีการโอนเงินตราต่างประเทศนั้นไปชำระให้แก่นิติบุคคลรับอนุญาตเพื่อ
ชำระหนี้เงินตราต่างประเทศและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้อง หรือเพื่อชำระเงินที่เกี่ยวกับการทำธุรกรรม

^๖ ข้อ ๔/๒ เพิ่มโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน (ฉบับที่ ๘)

อนุพันธ์ที่อ้างอิงตัวแปรต่างประเทศ หรือชำระส่วนต่างที่เกี่ยวกับการทำธุรกรรมซื้อ ขาย หรือ แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเฉพาะกรณีที่มีการกำหนดให้ชำระเป็นเงินตราต่างประเทศได้

ทั้งนี้ การยกเว้นตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงกรณีการโอนเงินไปชำระแทนกิจการใน เครื่องเพื่อวัตถุประสงค์ข้างต้นตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานกำหนด และให้สามารถแลกเปลี่ยนเงินตรา ต่างประเทศที่จัดให้ได้มานั้นกับนิติบุคคลรับอนุญาตก่อนจะโอนไปชำระเพื่อวัตถุประสงค์ข้างต้นได้ด้วย

ข้อ ๕ ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก แล้วแต่กรณี แจ้งรายการของที่นำเข้าหรือ ส่งออกราคาของ วิธีชำระเงินค่าของ เงินตราต่างประเทศหรือเงินตราที่ใช้หรือจะใช้ชำระค่าของนั้น และเรื่องเกี่ยวข้องอื่นใดต่อเจ้าพนักงานโดยผ่านทางพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากร ในขณะที่ยื่นใบขน สิ้นค้าต่อศุลกากร

การแจ้งรายการตามวรรคหนึ่ง ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องแจ้งตามแบบที่เจ้า พนักงานกำหนด ทั้งนี้ เจ้าพนักงานอาจยกเว้นให้ไม่ต้องแจ้งรายการใดรายการหนึ่ง หรือให้ไม่ต้อง แจ้งรายการเฉพาะของซึ่งมีมูลค่าไม่เกินที่กำหนดก็ได้

ข้อ ๖ ให้ผู้ซื้อหรือผู้ขายปัจจัยชำระเงินต่างประเทศก็รับอนุญาตหรือ บริษัทรับอนุญาต แจ้งรายการเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ รายละเอียดเกี่ยวกับการได้มาหรือ การใช้ปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ วัตถุประสงค์ในการซื้อปัจจัยชำระเงินต่างประเทศและเรื่อง ที่เกี่ยวข้องอื่นใดต่อเจ้าพนักงานโดยผ่านทางธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต ในขณะที่ซื้อหรือ ขายปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ

การแจ้งรายการตามวรรคหนึ่ง ผู้ซื้อหรือผู้ขายปัจจัยชำระเงินต่างประเทศต้องแจ้ง ตามแบบที่เจ้าพนักงานกำหนด ทั้งนี้ เจ้าพนักงานอาจยกเว้นให้ไม่ต้องแจ้งรายการใดรายการหนึ่ง หรือให้ไม่ต้องแจ้งรายการเฉพาะการซื้อหรือการขายปัจจัยชำระเงินต่างประเทศซึ่งมีมูลค่าไม่เกิน ที่ กำหนดก็ได้

ข้อ ๗ ให้ผู้ฝากเงินตราต่างประเทศไว้กับธนาคารรับอนุญาตตามข้อ ๑๖ หรือข้อ ๒๐ แห่งกฎกระทรวงแจ้งรายการเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศที่ฝากหรือถอนจากบัญชี รายละเอียด เกี่ยวกับการได้มาหรือถอนเงินตราต่างประเทศ วัตถุประสงค์ในการฝากหรือถอน และเรื่องที่เกี่ยวข้อง อื่นใดต่อเจ้าพนักงานโดยผ่านทางธนาคารรับอนุญาต ในขณะที่ฝากหรือถอนเงินตราต่างประเทศ

การแจ้งรายการตามวรรคหนึ่ง ผู้ฝากต้องแจ้งตามแบบที่เจ้าพนักงานกำหนด ทั้งนี้ เจ้าพนักงานอาจยกเว้นให้ไม่ต้องแจ้งรายการใดรายการหนึ่งหรือให้ไม่ต้องแจ้งรายการเฉพาะการฝาก หรือการถอนเงินตราต่างประเทศซึ่งมีมูลค่าไม่เกินที่กำหนดก็ได้

ข้อ ๘ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

สมคิด จาตุศรีพิทักษ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

